

30 Νοεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 747/88).

5 Φορολογία — Φορολογία Ακίνητης Ιδιοκτησίας — Άρθρα 3 και 4 του
περί Φορολογίας Ακινήτου Ιδιοκτησίας Νόμου του 1980 (Ν. 24/80)
— Η εξαίρεση που εισήχθη με το Άρθρο 6(β) του Νόμου Αρ. 25 του
1981 ως παράγραφος (στ) του Αρθρου 18 των περί Φορολογίας
Ακίνητης Ιδιοκτησίας Νόμων του 1980 έως 1981 — Βάρος
αποδείξεως στον επικαλούμενο την εξαίρεση φορολογούμενο —
Προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης.

10 Φορολογία — Φορολογία Ακίνητης Ιδιοκτησίας — Αρχικές,
αναθεωρημένες, συμπληρωματικές και τελικές φορολογίες — Η
κριθείσα περίπτωση εύλογα επιτρεπτής επιβολής.

15 Η αιτήτρια ζήτησε με την προσφυγή την ακυρωση της
απόφασης του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόντων με την οποία
της επέβαλε φόρο ακίνητης ιδιοκτησίας για τα έτη 1980, 1981 και
1982.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

25 1. Ο βασικότερος νομικός ισχυρισμός που ήγειρε η αιτήτρια
στην παρούσα προσφυγή αφορούσε την ισχυριζόμενη
αντισυνταγματικότητα του Άρθρου 18(στ) των περί
Φορολογίας Ακινήτου Ιδιοκτησίας Νόμων 1980 έως 1987. Ο
ισχυρισμός αυτός απορρίφθηκε ως αβάσιμος, με την

απόφαση που εξέδωσα στην ίδια αυτή προσφυγή στις 30/1/1991 (βλ. *Ελισάβετ Παντελίδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 373).

2. Σύμφωνα με το Άρθρο 3(1) του περί Φορολογίας Ακινήτου Ιδιοκτησίας Νόμου του 1980 (Νόμος Αρ. 24/80), όπως ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο, επιβάλλεται και εισπράττεται κάθε χρόνο φόρος πάνω σ' όλη την ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται στη Δημοκρατία. Σύμφωνα δε με το Άρθρο 4 του ίδιου Νόμου, όλοι οι ιδιοκτήτες υποχρεούνται να καταβάλουν το φόρο αναφορικά προς όλη την ακίνητη ιδιοκτησία τους. Υπάρχουν όμως και εξαιρέσεις. Ανάμεσα σ' αυτές είναι η πρόνοια που εισήχθη με το Άρθρο 6(β) του Νόμου Αρ. 25 του 1981 ως παράγραφος (στ) του Άρθρου 18 των περί Φορολογίας Ακίνητης Ιδιοκτησίας Νόμων του 1980 έως 1981.

Η αιτήτρια έχει το βάρος να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι η περίπτωση της καλύπτεται από την απαλλαγή που προνοείται στο πιο πάνω άρθρο, και ότι η περί του αντιθέτου κρίση του Διευθυντή δεν είναι εύλογη, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που είχε ενώπιόν του. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι η πρόνοια του Άρθρου 18(στ) του Νόμου, ορθά ερμηνευόμενη, καθορίζει αριθμό προϋποθέσεων για την εφαρμογή της, οι οποίες πρέπει να συνυπάρχουν σωρευτικά. Ανάμεσα σ' αυτές είναι (α) η άσκηση κατά κύριο λόγο, από το φυσικό πρόσωπο που είναι ο ιδιοκτήτης της γεωργικής ακίνητης ιδιοκτησίας, γεωργικής ή κτηνοτροφικής επιχείρησης, και (β) η διαμονή από το εν λόγω πρόσωπο μέσα στην περιοχή που βρίσκεται η γεωργική ιδιοκτησία αναφορικά με την οποία απαιτείται η απαλλαγή.

Με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του από την αιτήτρια, θα ήταν εντελώς παράλογο για το Διευθυντή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η αιτήτρια πληροί τις πιο πάνω δύο προϋποθέσεις ώστε να δικαιούται σε απαλλαγή σύμφωνα με το Άρθρο 18(στ) του Νόμου. Έπεται ότι η προσβαλλόμενη απόφασή του να μην εγκρίνει την αιτούμενη από την αιτήτρια απαλλαγή δεν ήταν μόνο εύλογα επιτρεπτή σ' αυτόν, αλλά ήταν αναπόφευκτη.

3. Με την έκδοση των Ειδοποιήσεων ημερομηνίας 23/10/82, Διευθυντής δεν είχε αποφασίσει αναφορικά με την απαίτηση της αιτήτριας για απαλλαγή, η οποία είχε υποβληθεί πολύ μεταγενέστερα με την εκπρόθεσμη ένσταση της αιτήτριας, ημερομηνίας 17/12/82. Η έκδοση των επίδικων Ειδοποιήσεων με Κώδικα αρ. 1 ως αρχικών και όχι ως αναθεωρημένων φορολογιών, ήταν εύλογη κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης. Την απόρριψη της Ένστασης της αιτήτριας ακολούθησε η έκδοση των επίδικων φορολογικών Ειδοποιήσεων με Κώδικα αρ. 4 ο οποίος εφαρμόζεται σε τελικές φορολογίες για διευθέτηση ένστασης χωρίς συμφωνία. Αυτός είναι ο ορθός χαρακτηρισμός των επίδικων τελικών φορολογιών. Η ενέργεια του Διευθυντή να καθορίσει, μετά από την ένσταση της αιτήτριας, το ποσό του αντικειμένου του φόρου στο ποσό που το είχε καθορίσει είναι νόμιμη. Ο Διευθυντής ενήργησε επί του προκειμένου σύμφωνα με (α) την επιφύλαξη του εδαφίου (5) του Άρθρου 20 των περί Βεβαίωσης και Εισπράξεως Φόρων Νόμων, η οποία διέπει τη βεβαίωση της επίδικης φορολογίας δυνάμει του Άρθρου 13(3) των περί Φορολογίας Ακίνητης Ιδιοκτησίας Νόμων και (β) το Άρθρο 13(1) των περί Φορολογίας Ακίνητης Ιδιοκτησίας Νόμων.

25 *Η προσφυγή απορρίπτεται με £150 έξοδα.*

Αναφερόμενη Υπόθεση:

Παντελίδου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 373.

30 **Προσφυγή.**

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων, με την οποία επιβλήθηκε στην αιτήτρια φόρος ακίνητης ιδιοκτησίας για τα έτη 1980, 1981 και 1982.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον αιτητή.

40 *Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή της αυτή η Αιτήτρια ζητά την ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο "Διευθυντής"), με την οποία επέβαλε σ' αυτή φόρο ακίνητης ιδιοκτησίας για τα έτη 1980, 1981 και 1982. 5

Στις 26/5/1981 η Αιτήτρια υπέβαλε δήλωση στο έντυπο I.R.302 με την οποία παρέσχε στο Διευθυντή στοιχεία της ακίνητης ιδιοκτησίας της κατά την 1/1/1980 καθώς και της αξίας μέρους μόνο της εν λόγω ιδιοκτησίας, κατά την ως άνω ημερομηνία. Παρέλειψε όμως να δηλώσει την αξία άλλων κτημάτων της για τα οποία είχε επίσης παράσχει στοιχεία με την εν λόγω δήλωσή της, σημειώνοντας μόνο ότι τα κτήματα εκείνα ήταν γεωργικά. Με βάση τη δήλωσή της εκείνη και αναφορικά με όσα από τα δηλωθέντα κτήματα είχε δηλωθεί η αξία τους, σύμφωνα με τη δική της εκτίμηση, η Αιτήτρια πλήρωσε την ίδια μέρα τον αντιστοιχούντα φόρο ανερχόμενο σε £150,00. Ο φόρος αυτός πληρώθηκε "αυτόματα", χωρίς ο Διευθυντής να εκδώσει, αναφορικά με αυτό, οποιαδήποτε Ειδοποίηση Επιβολής Φορολογίας. 10
15
20

Τρεις μέρες αργότερα, με επιστολή της ημερομηνίας 29/5/81, η Αιτήτρια πληροφόρησε το Διευθυντή για την αξία, κατά τον ουσιώδη χρόνο, σύμφωνα με τη δική της εκτίμηση, των κτημάτων της για τα οποία είχε παραλείψει να δηλώσει οποιαδήποτε αξία στη δήλωση που είχε υποβάλει στις 26/5/1981. Στην ίδια επιστολή της η Αιτήτρια ανέφερε ότι μέρος μερικών από τα εν λόγω κτήματά της, τα οποία περιέγραφε και πάλιν ως γεωργικά, είχε απαλλοτριωθεί ή επηρεαστεί από ρυμοτομίες, χωρίς να δώσει περισσότερες λεπτομέρειες. Η δηλωθείσα αξία όλων των κτημάτων της Αιτήτριας, όπως εκτιμήθηκαν από την ίδια στις δύο εν λόγω δηλώσεις της, ημερομηνίας 26/5/81 και 29/5/1981, ανερχόταν στο συνολικό ποσό των £789.000,00. 25
30
35

Στις 26/4/1982 ο Διευθυντής με επιστολή του ζήτησε από την Αιτήτρια να παρουσιάσει ορισμένα στοιχεία για την περαιτέρω εξέταση του θέματος, τα οποία, όμως, η Αιτήτρια παρέλειψε να παρουσιάσει. Έτσι, στις 23/10/1982, ο Διευθυντής εξέδωσε και απέστειλε στην Αιτήτρια Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας ακίνητης ιδιοκτησίας, 40

- με κώδικα Φορολογίας αρ.1, για τα έτη 1980, 1981 και 1982. Οι φορολογίες εκείνες επιβλήθηκαν με βάση τη συνολική αγοραία αξία όλων των κτημάτων της Αιτήτριας κατά την 1/1/80, όπως αυτή είχε δηλωθεί από την
- 5 Αιτήτρια. Αφού αφαιρέθηκε από τον αναλογούντα σ' αυτή φόρο το ποσό των £150,00, που είχε ήδη πληρωθεί στις 29/5/81, ο πληρωτέος φόρος καθοριζόταν στο ποσό των £981,00 για κάθε ένα από τα έτη 1980-1982.
- 10 Στις 17/12/1982 ο σύμβουλος της Αιτήτριας Φάνος Ιωνίδης, υπέβαλε, εκ μέρους της Αιτήτριας, εκπρόθεσμη ένσταση εναντίον των εν λόγω φορολογιών. Οι λόγοι και ο σκοπός της γραπτής εκείνης ένστασης αναφέρονται στην παράγραφο 4 η οποία έχει ως ακολούθως:
- 15
- "4. Ενόψει της παρεξηγήσεως ήτις καλή τη πίστη έλαβε χώραν, παρακαλούμεν όπως δεχθήτε την τυπικώς εκπρόθεσμον ταύτην ένστασιν και λάβετε τελικήν
- 20 απόφασιν επ' αυτής διά να δυνηθώμεν να χωρήσωμεν με την κατάθεσιν προσφυγής, καθότι φρονούμεν ότι ο φόρος βαρύνει και επιβάλλεται επί ιδιοκτησίας μη ούσης γεωργικής γης και ασχέτως της ιδιότητος του ιδιοκτήτου, παρά του οποίου δύναται μόνον να εισπραχθή. Τα κριτήρια δέον να είναι κατά πόσον η
- 25 ιδιοκτησία συνίσταται εκ γεωργικής γης και ανεξαρτήτως του ποιός είναι ή πού διαμένει ο ιδιοκτήτης. Αι πρόνοιαι του άρθρου 38(στ) του Νόμου συνιστούν δυσμενή διάκρισιν και ενόψει του γεγονότος ότι γεωργική γη ανήκουσα εις εκκλησιαστικά ιδρύματα
- 30 σιωπηρώς δεν φορολογείται, φρονούμεν ότι και ιδιώται πολίται της Δημοκρατίας κατέχοντες γεωργικήν γήν δεν πρέπει να καταβάλλωσι φόρον επί της αξίας της."
- 35 Η εν λόγω ένσταση δεν έγινε δεκτή από το Διευθυντή, ως εκπρόθεσμη. Εναντίον της απόρριψης της καταχωρήθηκε από την Αιτήτρια η προσφυγή αρ. 6/83. Με την απόφαση που εκδόθηκε στην προσφυγή εκείνη η άρνηση του Διευθυντή να δεχτεί την ένσταση ως
- 40 εκπρόθεσμη ακυρώθηκε με το αιτιολογικό ότι στις επίδικες Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας δε διευκρινίζετο ότι η Αιτήτρια έπρεπε να υποβάλει ένσταση αν δε συμφωνούσε με τις επιβληθείσες φορολογίες.

Μετά την έκδοση της εν λόγω δικαστικής απόφασης, ο Διευθυντής, μέσα στα πλαίσια και για τους σκοπούς της εξέτασης της εν λόγω ένστασης της Αιτήτριας, απέστειλε σ' αυτήν την ακόλουθη επιστολή ημερομηνίας 20/10/1986:

"Κυρία,

Θέμα εκπρόθεσμη ένσταση κατά της επιβολής φορολογίας ακίνητης ιδιοκτησίας για τα έτη 1980, 1981 και 1982 αναφ. φορολ. 800000, 810000, και 820000.

Επιθυμώ να αναφερθώ στο πιο πάνω θέμα και να σας πληροφορήσω ότι, με βάση την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην προσφυγή σας με αρ.6/83 την οποία γνωρίζετε, η εκπρόθεσμη ένστασή σας έγινε αποδεκτή.

Για να μπορέσω να αποφασίσω επί του ισχυρισμού σας ότι ορισμένα ακίνητά σας (αρ. εγγ. τίτλου Κ655, Κ1261, Ε452 57, 43 40, 52 και Ε102) είναι γεωργικά και δεν φορολογούνται στο Νόμο Ακίνητης Ιδιοκτησίας, παρακαλώ όπως μέσα σε ένα μήνα από σήμερα υποβάλετε τα πιο κάτω στοιχεία για να εξακριβώσω κατά πόσο τηρείτε τις πρόνοιες του άρθρου 18(στ) των Νόμων 24/80-28/81.

(α) Συμπληρωμένο έντυπο IP 313.

(β) Βεβαίωση του Γραφείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων σχετικά με το είδος του επαγγέλματος που εξασκείτε.

(γ) Βεβαίωση από την Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία, δεικνύουσα την αξία των γεωργικών σας προϊόντων που διαθέσατε κάθε έτος κατά τα πιο πάνω έτη ή βεβαίωση από οιαδήποτε άλλη πηγή σχετικά με την αξία των γεωργικών ή κτηνοτροφικών προϊόντων που διαθέσατε κατά τα πιο πάνω έτη.

(δ) Οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που εσείς πιστεύετε ότι υποστηρίζει τον ισχυρισμό σας ότι εξασκείτε

το επάγγελμα του γεωργού."

5 Η Αιτήτρια παρέλειψε να παρουσιάσει οποιοδήποτε από τα στοιχεία που της ζητήθηκαν, ο δε σύμβουλος της Αιτήτριας, σε απαντητική επιστολή του προς το Διευθυντή, ημερομηνίας 27/10/1986, ανέφερε τα εξής:

"Αξιότιμε κύριε,

10 Ελισάβετ Παντελίδου (Αρ. Φακ. 261529,
Αρ. Φορολογίας 800001, 810000 και 820000)

15 Αναφερόμεθα εις την επιστολήν σας της 20ης Οκτωβρίου, 1986, και κατ' εντολήν της κας. Παντελίδου, πληροφορούμεν υμάς ως ακολούθως:

20 (α) Ο έντιμος Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Α.Γ. Σαββίδης διέταξε την αποδοχήν της υποβληθείσης εκπροθέσμως ενστάσεως.

25 (β) Δεν χρειάζεται παροχή ή προσκόμισις νέων στοιχείων ή πληροφοριών διότι οι λόγοι διά τους οποίους η κα. Παντελίδου ισχυρίζεται ότι δεν πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλη φόρον ακινήτου ιδιοκτησίας επί γεωργικών κτημάτων δυνάμει των προνοιών του Νόμου 24 του 1980, εκτίθενται σαφέστατα εις τους Νομικούς Λόγους (Grounds of Law) οι οποίοι αναφέρονται εις την κατατεθείσαν προσφυγήν, 30 ότι δηλαδή ο φόρος ούτος επιβάλλεται επί, και είναι στενώς συνδεδεμένος με την ιδιοκτησίαν (attaches to the land), ότι το κριτήριο επιβολής δέον να είναι η χρήσις και ποιότης της ιδιοκτησίας διά γεωργικούς σκοπούς και ουχί η 35 επαγγελματική ιδιότης του ιδιοκτήτου, και ότι αι πρόνοιαι της παραγράφου (στ) του άρθρου 18 του νόμου δημιουργούν δυσμενή διάκρισιν και είναι συνεπώς αντισυνταγματικάί.

40 (γ) Τα αιτούμενα εν τη επιστολή σας στοιχεία είναι εντελώς περιττά διά πολλούς λόγους, ο δε νόμος δεν διαλαμβάνει ότι το κριτήριο του κατά πόσον εν άτομον είναι γεωργός θα

αποφασίζεται βάσει της δηλώσεως του επαγγέλματος η οποία εγένετο εις το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ούτε και είναι υποχρεωμένος οιοσδήποτε ασκών γεωργίαν να παραδίδη το γέννημά του εις την Συνεργατικήν του χωριού του, ιδίως δε τον ελαιόκαρπον. 5

(δ) Η κα. Παντελίδου εκαλλιέργει η ίδια με την βοήθειαν εργατών τους ελαιώνας της, εξόδευε χρήματα διά την αγοράν λιπασμάτων, κλάδευμα κ.τ.λ., ως και δι' αγοράν νερού διά την άρδευσιν ως σας έχει ήδη δηλώσει. Περιπλέον κατέβαλλε κατ' έτος αγροφυλακήν εις το Συμβούλιον Στροβόλου. Η κα. Παντελίδου έδωσεν εις την επιστολήν της της 29ης Μαΐου, 1981, οσαδήποτε στοιχεία εσχετίζοντο με την καλλιέργειαν των κτημάτων της υπ' αυτής. 10 15

2. Η απαίτησίς σας να συμπληρώση το εις αυτήν σταλέν φωτοτυποποιημένον έντυπον (το οποίον εν παρόδω στερείται νομικού ερείσματος) συνεπάγεται καθαρήν απώλειαν χρόνου διότι ουδένα σκοπόν θα εξυπηρετήση." 20

Στις 7/6/1988, ενόψει της συνεχιζόμενης παράλειψης της Αιτήτριας να υποβάλει οποιαδήποτε στοιχεία για υποστήριξη της ένστασής της, ο Διευθυντής εξέδωσε και απέστειλε στην Αιτήτρια τις ακόλουθες τελικές φορολογίες, με Κώδικα Φορολογίας αρ. 4, για τα έτη 1980 - 1982:- 25 30

Έτος Επιβλ. Φόρος Φόρος Πληρ. Πληρ. Φόρος

1980 £2387,21

Επιβ. 10% £124,00

Σύνολο £2511,21 £1147,19 £1364,02+τόκος 9%

1981 £2372,21

Επιβ.10% £ 122,55

Σύνολο £2494,76 £1146,67 £1348,09+τόκος 9%

1982 £2372,21

5 Επιβ. 10% £ 122,55

Σύνολο £2494,76 £1146,67 £1348,09+τόκος 9%

- 10 Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των πιο πάνω Ειδοποιήσεων, ο Διευθυντής δεν αποδέχτηκε την αγοραία αξία των κτημάτων, όπως δηλώθηκε από την Αιτήτρια και έλαβε υπόψη του, για σκοπούς υπολογισμού του φόρου, δική του εκτίμηση σύμφωνα με την οποία η συνολική αγοραία αξία των κτημάτων, κατά τον ουσιώδη χρόνο,
- 15 καθορίστηκε σε £1.616.470,00 αντί £690.820,00. Όπως δε προκύπτει από την επεξηγηματική επιστολή, ημερομηνίας 7/6/1988, με την οποία ο Διευθυντής συνόδευε την αποστολή των επίδικων Ειδοποιήσεων στην Αιτήτρια, η αιτίαση της Αιτήτριας για απαλλαγή από τη φορολογία
- 20 όσων από τα κτήματά της περιέγραφε ως γεωργικά, απορρίφθηκε από το Διευθυντή. Στην εν λόγω επιστολή του ο Διευθυντής αναφέρει επί του προκειμένου τα εξής σχετικά:
- 25 "Ενόψει του γεγονότος ότι παραλείψατε να υποβάλετε αποδεικτικά στοιχεία για να υποστηρίξετε τον ισχυρισμό σας, παρ' όλο που σας δόθηκε αρκετό χρονικό διάστημα για τούτο, πιστεύω ότι η περίπτωση σας δεν εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 18(στ) των
- 30 Νόμων 24/80 - 33/87 τις οποίες δεν πληρείτε και έτσι αδυνατώ να απαλλάξω τα ακίνητά σας από την φορολογία ακίνητης ιδιοκτησίας, θεωρώντας ότι δεν ασκείτε κατά κύριο λόγο το επάγγελμα του γεωργού."
- 35 Ο βασικότερος νομικός ισχυρισμός που ήγειρε η Αιτήτρια στην παρούσα προσφυγή αφορούσε την ισχυριζόμενη αντισυνταγματικότητα του άρθρου 18(στ) των περί Φορολογίας Ακινήτου Ιδιοκτησίας Νόμων 1980 έως 1987. Ο ισχυρισμός αυτός απορρίφθηκε ως αβάσιμος,
- 40 με την απόφαση που εξέδωσα στην ίδια αυτή προσφυγή στις 30/1/91 (βλ. *Ελισάβετ Παντελίδου ν. Δημοκρατίας* που δημοσιεύθηκε στον Τόμο (1991) 4 Α.Α.Δ. 373).

Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο οι προσβαλλόμενες φορολογίες ήταν, κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, εύλογα επιτρεπτές στο Διευθυντή, λαμβανομένων υπόψη των λόγων ακύρωσης που επικαλείται η Αιτήτρια στην προσφυγή της. 5

Ένας από τους λόγους αυτούς αφορά την επιβολή επιβάρυνσης 10% και τόκου 9% πάνω στο ποσό του φόρου. Ο λόγος αυτός εγκαταλείφθηκε και αποσύρθηκε από το δικηγόρο της Αιτήτριας με τη συμπληρωματική γραπτή αγόρευσή του ημερομηνίας 19/6/1992. Στο στάδιο αυτό θα πρέπει επίσης να επισημάνω ότι δεν προβλήθηκε ισχυρισμός από την Αιτήτρια ότι ο Διευθυντής δεν προέβη στη δέουσα έρευνα, υπό τις περιστάσεις. Πρέπει επίσης να πω ότι αν η Αιτήτρια επιτύχει στην ακύρωση των επίδικων φορολογιών, θα δικαιούται επίσης στη δήλωση του Δικαστηρίου που ζητά στην παράγραφο "C" του αιτητικού της προσφυγής της, με την οποία να αναγνωρίζεται το δικαίωμά της να επιστραφούν σ' αυτήν τα ποσά που πλήρωσε υπό διαμαρτυριάν έναντι του φόρου που της επιβλήθηκε με τις επίδικες φορολογίες, για να καταστήσει δυνατή τη μεταβίβαση μέρους των κτημάτων της σε άλλο πρόσωπο ή πρόσωπα. 10 15 20

Ένας από τους νομικούς ισχυρισμούς της Αιτήτριας είναι ότι "ο φόρος που επιβάλλεται με τις πρόνοιες των περί Φορολογίας Ακινήτου Ιδιοκτησίας Νόμων 1980 - 1981 είναι στενά συνδεδεμένος με την ιδιοκτησία και δεν εξαρτάται από το επάγγελμα ή τον τόπο διαμονής του ιδιοκτήτη". Επομένως, λέγει η Αιτήτρια, ο Διευθυντής όφειλε να μην είχε επιβάλει φορολογία πάνω στη γεωργική ακίνητη ιδιοκτησία της, οποιοδήποτε και αν ήταν το δικό της επάγγελμα και οποιοδήποτε και αν κατοικούσε. 25 30

Ο ισχυρισμός αυτός της Αιτήτριας είναι εντελώς αβάσιμος και απαράδεκτος. Σύμφωνα με το άρθρο 3(1) του περί Φορολογίας Ακινήτου Ιδιοκτησίας Νόμου του 1980 (Νόμος αρ.24/80), όπως ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο, επιβάλλεται και εισπράττεται κάθε χρόνο φόρος πάνω σ' όλη την ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται στη Δημοκρατία. Σύμφωνα δε με το άρθρο 4 του ίδιου Νόμου, όλοι οι ιδιοκτήτες υποχρεούνται να καταβάλουν το φόρο αναφορικά προς όλη την ακίνητη ιδιοκτησία τους. 35 40

Υπάρχουν όμως και εξαιρέσεις. Ανάμεσα σ' αυτές είναι η πρόνοια που εισήχθη με το άρθρο 6(β) του Νόμου αρ. 25 του 1981 ως παράγραφος (στ) του άρθρου 18 των περί Φορολογίας Ακίνητης Ιδιοκτησίας Νόμων του 1980 έως 5 1981. Το άρθρο 18 (στ) έχει ως εξής:

"18. Δεν επιβάλλεται ή εισπράττεται φόρος επί των ακολούθων:

10

.....

15

(στ) γεωργικής ακινήτου ιδιοκτησίας (εξαιρουμένων οωνδηόποτε οικοδομημάτων ή ετέρων κτισμάτων ή έργων) ανηκούσης εις φυσικόν πρόσωπον το οποίον ασκεί κατά κύριον λόγον γεωργικήν ή κτηνοτροφικήν επιχείρησιν και διαμένει εντός της περιοχής ένθα ευρίσκεται η γεωργική ιδιοκτησία η οποία χρησιμοποιείται υπό του ιδιοκτήτου αποκλειστικώς διά γεωργικούς ή κτηνοτροφικούς σκοπούς."

20

Η Αιτήτρια έχει το βάρος να ικανοποιήσει το
 25 Δικαστήριο ότι η περίπτωσή της καλύπτεται από την απαλλαγή που προνοείται στο πιο πάνω άρθρο, και ότι η περί του αντιθέτου κρίση του Διευθυντή δεν είναι εύλογη, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που είχε ενώπιόν του. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι η πρόνοια του άρθρου 18
 30 (στ) του Νόμου, ορθά ερμηνευόμενη, καθορίζει αριθμό προϋποθέσεων για την εφαρμογή της, οι οποίες πρέπει να συνυπάρχουν συσσωρευτικά. Ανάμεσα σ' αυτές είναι (α) η άσκηση κατά κύριο λόγο, από το φυσικό πρόσωπο που είναι ο ιδιοκτήτης της γεωργικής ακίνητης ιδιοκτησίας,
 35 γεωργικής ή κτηνοτροφικής επιχείρησης, και (β) η διαμονή από το εν λόγω πρόσωπο μέσα στη περιοχή που βρίσκεται η γεωργική ιδιοκτησία αναφορικά με την οποία απαιτείται η απαλλαγή.

40

Με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του από την Αιτήτρια, θα ήταν εντελώς παράλογο για το Διευθυντή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Αιτήτρια πληροί τις πιο πάνω δύο προϋποθέσεις ώστε να δικαιούται σε απαλλαγή

σύμφωνα με το άρθρο 18(στ) του Νόμου. Έπεται ότι η προσβαλλόμενη απόφασή του να μην εγκρίνει την αιτούμενη από την Αιτήτρια απαλλαγή δεν ήταν μόνο εύλογα επιτρεπτή σ' αυτόν, αλλά ήταν αναπόφευκτη.

5

Η Αιτήτρια ισχυρίστηκε επίσης ότι ο Διευθυντής, κατά τον καθορισμό της αξίας των επίδικων κτημάτων κατά την 1/1/1980, συνυπολόγισε και την αξία οικοδομών που δεν είχαν μέχρι τότε περατωθεί, δεν παρέσχε, όμως, οποιαδήποτε στοιχεία ή λεπτομέρειες προς τεκμηρίωση του ισχυρισμού της αυτού. Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι ο λόγος αυτός δεν αναπτύχθηκε καθόλου από τον ευπαίδευτο δικηγόρο της Αιτήτριας είτε στις γραπτές του αγορεύσεις είτε στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας. Κρίνεται, ως εκ τούτου, αβάσιμος και απορρίπτεται.

10

15

Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι οι φορολογίες που υποβλήθηκαν με την Ειδοποίηση του Διευθυντή, ημερομηνίας 23/10/1982, δεν έπρεπε να χαρακτηριστούν από αυτόν ως αρχικές φορολογίες με Κώδικα αρ.1. Εφόσον είχαν προηγηθεί (α) η πληρωμή από την Αιτήτρια φόρου £150,00 με βάση τη δήλωσή της ημερομηνίας 26/5/1981, και (β) η εξέταση από το Διευθυντή της απαίτησης της Αιτήτριας για απαλλαγή από τη φορολογία των κτημάτων της που ήταν γεωργικά, οι Ειδοποιήσεις ημερομηνίας 23/10/1982, έπρεπε, κατά την Αιτήτρια, να είχαν εκδοθεί με Κώδικα αρ.3 (όπως ήταν τότε - Κώδικας αρ.7 όπως ισχύει σήμερα), που εφαρμόζεται στην περίπτωση αναθεωρημένων πρόσθετων φορολογιών.

20

25

30

Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί για το λόγο ότι εδράζεται πάνω σε γεγονότα που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Με την έκδοση των Ειδοποιήσεων ημερομηνίας 23/10/1982, ο Διευθυντής δεν είχε αποφασίσει αναφορικά με την απαίτηση της Αιτήτριας για απαλλαγή, η οποία είχε υποβληθεί πολύ μεταγενέστερα με την εκπρόθεσμη ένσταση της Αιτήτριας, ημερομηνίας 17/12/1982. Η έκδοση των επίδικων Ειδοποιήσεων με Κώδικα αρ.1 ως αρχικών και όχι ως αναθεωρημένων φορολογιών, ήταν εύλογη κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης. Την απόρριψη της Ένστασης της Αιτήτριας ακολούθησε η έκδοση των επίδικων

35

40

- φορολογικών Ειδοποιήσεων με Κώδικα αρ.4 ο οποίος εφαρμόζεται σε τελικές φορολογίες για διευθέτηση ένστασης χωρίς συμφωνία. Αυτός είναι, κατά τη γνώμη μου, ο ορθός χαρακτηρισμός των επίδικων τελικών
- 5 φορολογιών. Η ενέργεια του Διευθυντή να καθορίσει, μετά από την ένσταση της Αιτήτριας, το ποσό του αντικειμένου του φόρου στο ποσό που το είχε καθορίσει είναι, κατά τη γνώμη μου, νόμιμη. Ο Διευθυντής ενήργησε
- 10 επί του προκειμένου σύμφωνα με (α) την επιφύλαξη του εδαφίου (5) του άρθρου 20 των περί Βεβαίωσης και Εισπράξεως Φόρων Νόμων, η οποία διέπει τη βεβαίωση της επίδικης φορολογίας δυνάμει του άρθρου 13(3) των
- 15 περί Φορολογίας Ακίνητης Ιδιοκτησίας Νόμων και (β) το άρθρο 13(1)* των περί Φορολογίας Ακίνητης Ιδιοκτησίας Νόμων.

- Για όλους τους πιο πάνω λόγους κρίνω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στο
- 20 Διευθυντή. Η προσφυγή απορρίπτεται και οι επίδικες φορολογίες επικυρώνονται. Η Αιτήτρια να πληρώσει £150,00 έναντι των εξόδων των Καθ' ων η Αίτηση.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £150.- έξοδα.

*13(1) Οσάκις εις περιπτώσεις καθ' ας υπεβλήθη δήλωσις ακινήτου ιδιοκτησίας ο Διευθυντής έχει λόγους να πιστεύη ότι η αξία της ακινήτου ιδιοκτησίας προσώπου τινός είναι μεγαλύτερα της αξίας, ως αυτή έχει υπολογισθή υπό του ιδιοκτήτου, ο Διευθυντής δύναται, καθ' οιονδήποτε χρόνον εντός έξι ετών από της ημερομηνίας καθ' ην ο φόρος κατέστη πληρωτέος, να αναθεωρήση το ποσόν της αξίας της ακινήτου ιδιοκτησίας και το ποσόν του φόρου και να κοινοποιήση την απόφασίν του διά σχετικής ειδοποιήσεως προς το ενδιαφερόμενον πρόσωπον.